

haandenværende Omstændigheder kan overholde et Budget, opgjort paa fuldstændig Balance, og jeg anser det for langt mindre heldigt at opstille et saadant Budget, med Hensyn til hvilket vedkommende Forvaltningsgren paa Forhaand er af den Mening, at det ikke kan overholdes. De Punkter, hvor vi særlig have foreslaaet Forandringer, ere for det Første en Forhøielse af Forestillingsindtægten, Noget, der vil kunne synes at være noget nominelt og let at blive illusorisk; men vi ere gaaede ud fra, at Forholdene i den sidste Tid, og særlig i indeværende Sæson, dog have viist sig gunstigere end i den nærmest foregaaende Tid, Besøget har været stærkere, og man tør maasse derfor nok paaregne et noget gunstigere Resultat i den nærmeste Fremtid, end i den nærmeste Fortid. Dertil kommer, at der jo i selve Finantslovsforslaget er peget paa, at man i Nar i Juni Maaned vil give nogle Forestillinger paa Grund af Udstillingen. Vi have troet, at der haade af Hensyn til Udstillingsbesøget og af Hensyn til den betydelige Underbalance paa Budgettet var al Anledning til at forøge Antallet af disse paa-tænkte Forestillinger saa meget, at der paa denne Konto kunde fremkomme en Merindtægt af 30,000 Kr. Hvad Udgifterne angaar, have vi særlig stillet Forslag om at nedsette Udgifterne til Garderobe og til Maskineri og Dekorationer med 10,000 Kr. for hver af de to Poster. Vi have nemlig den Formening, at det ikke særlig skal være det lgl. Theaters Opgave at lægge Bægt paa egentlige Udstyrstykke, og at det næppe heller er ad den Vej, man vil kunne tilveiebringe en økonomisk gunstig Balance. De Erfaringer, man i saa Henseende har med Hensyn til adskillige Stykker, paa hvis Udstyr der er anvendt grumme meget, uen som efter forholdsvis saa Forestillinger have maattet lægges til Side, taler ikke til Opmuntring i denne Henseende, og det er efter min Formening heller ikke den Retning, hvori Theaters Virksomhed særlig skal gaa. Det af den høitærede Minister fremsatte Forslag om Leie af Dagmartheatret skal jeg ikke i Die-blikket gaa ind paa, da den ærede Ordfører ikke har fundet Anledning til at omtale det. Jeg skal kun bemærke, at den Omstændighed, at Forslaget ikke er tiltraadt fra nogen Side i Udvalget, ikke maa forstås; som om der

fra alle Sider i Udvalget er en bestemt Utilbøielighed til at gaa ind derpaa. Jeg for mit Vedkommende vilde under visse Betingelser kunne give Forslagene min Tilslutning; men jeg skal opsætte at udtale mig nærmere derom, indtil den høitærede Minister har havt Leilighed til at udtale sig.

Det være mig tilladt at gjøre en kort Bemærkning om et Punkt, som egentlig ikke foreligger i Form af Endringsforslag, og som overhovedet ikke kan siges at ligge for paa Finantsloven, for saa vidt det endnu ikke er opført derpaa, men som vistnok vil komme derpaa. Jeg sigter derved til en Foranstaltning, som af den høitærede Minister i sin Tid blev truffen med Hensyn til en bedre Kontrol med Papiret, en Foranstaltning, som fortjener megen Paasjønelse paa Grund af den Energi, hvormed denne Sag er taget fra Ministerens Side, og som forhaabentlig vil føre til et heldigt Resultat, ikke blot særligt med Hensyn til saadanne offentlige Aktstykker og Tryksager, som man maa ønske kunne bevares igjennem lang Tid, men i det Hele ogsaa for selve den danske Papirindustri. Jeg ønsker imidlertid med Hensyn til dette sidste Punkt at gjøre en Henstilling til den høitærede Minister. Der er udfikret en Konkurrence mellem forskjellige Fabriker, danske og udenlandske, med Hensyn til det Papir, der skal benyttes til officielle Aktstykker. Min Henstilling til den høitærede Minister gaar ud paa, at man ved denne Konkurrence, hvor danske Fabriker for første Gang skulle levere Papir af denne Bestaffenhed, vil tage billigt Hensyn til, at vore Fabriker ere i en langt vansteligere Stilling end de udenlandske, der have en lang Erfaring paa dette Omraade. Enhver veed jo, at det altid kræver nogen Tid, førend man ved en ny Fabrikation kan naae til det forønskede Resultat. Jeg tror derfor, at det er rigtigt, at man, dersom de danske Fabriker levere Papir, som i Henseende til Styrke og øvrige Bestaffenhed kan staa ved Siden af det udenlandske, ikke lægger altfor megen Bægt paa, om det til en Begyndelse i Udseende maatte ikke kan stilles ved Siden af de udenlandske Fabrikata, da de udenlandske Fabriker jo have en større Erfaring, en større Praxis i saa Henseende, hvortil kommer den Omstændighed, at Udlandets Fabriker kun koncentrere deres Virksomhed om